

Som sagt, jeg indbrømmer, at Sammenligningen halter, og jeg har kun benyttet den for at forklare, hvad jeg og de Andre, der have brugt et lignende Udtryk, mene med det Forhold, hvori Metropolitan-skolen skulde staae til de andre Skoler. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. V. Nime-stab) bemærkede, at Metropolitan-skolen havde staaet stille i lang Tid og ikke kunde være Normal-skole nu, naar den havde været det i 1850, men at de private Skoler derimod havde Frihed til at foretage Forandringer og saaledes kunde gaae frem i Tidens Løb. Den ærede Rigsdagsmand veed imidlertid vist ligesaa godt som jeg, at, naar man seer hen til de private Skoler her i Byen, saa er der i dem ikke foregaaet den mindste Forandring siden 1850, Systemet er aldeles det samme nu som dengang. Den ærede Rigsdagsmand bemærkede fremdeles, at om man ogsaa ophævede Metropolitan-skolen som Statsinstitution, havde han ingen Tvivl om, at den alligevel vilde blive bestaaende, og at man vilde kunne anvende de Penge, der tilskydes Metropolitan-skolen, bedre ved at bruge dem til at staafe mange flere Disciple fri Undervisning. Det er ganske vist en Fordeel, at Disciple faae fri Undervisning, vel at mærke, naar de fortjene det, men det er netop en af de store Anker, der søres imod den Maade, hvorpaa Metropolitan-skolen hidtil har været drevet, og som nu er ophævet ved Ministeriets Bestemmelse fra ifjor, at altfor mange Disciple have haat fri Skolegang. Det kan ikke hjælpe, at man giver Disciple i en lærd Skole fri Skolegang, naar de ikke egne sig til at studere, men der er mange, som desuagtet have faaet den. Man har derved givet dem Lettelse til at blive Studenter og bevæget dem til at tilbringe Tiden til deres 18de—20de Aar paa den Danc; derpaa komme de til Universitetet, ved hvilket de vise sig lidet stikede til Studeringer, og atter her pusses de at hjælpes frem ved Stipendier, hvorover Universitetet naturligviis ikke i saa fuldt Maal er Herre som Skolerne, og som det ikke kan give til Andre end dem, der fortjene det. Dette, at saamange flere faae fri Undervisning, er alt-saa i Virkeligheden ikke noget Fortrin. Det forstaaer sig, at den Undervisning, der gives

i de lærde Skoler, ikke er anderledes, end at man maatte ønske ethvert dannet Menneſte en saadan, men det følger af sig selv, at det ikke er Alle, der have Naad til at lade deres Børn gaae i Skole indtil deres 18de—20de Aar; der er særdeles Mange, som inden den Tid blive nøbte til at lade deres Børn arbejde for deres eget Erhverv, og derfor maa lade dem faae en anden Dannelse. — Det væsentligste Hensyn, som er blevet anført for Metropolitan-skolens Nedlæggelse, er naturligviis Skolens Bekostelighed. Man har sagt: Det er en stor Skam, at en Skole med de Vidbler, denne har, ikke kan bære sig selv; men man glemmer her aldeles, hvad der allerede blev gjort opmærksom paa under Behandlingen ifjor, at Beregningen er urigtig. Naar Lærerne ved Metropolitan-skolen koste saa Meget, er det ikke, fordi de ere Lærere ved Metropolitan-skolen, men fordi de ere gamle Lærere i Skolevæsenets Tjeneste. Det er det almindelige Skolevæsen, som har bestemt, at en Lærer efter et vist Antal Aars Forløb rykker op paa høiere Gage; det skeer ikke, fordi de ere ansatte ved Metropolitan-skolen, men fordi de henhøre under det almindelige Skolevæsen. Vil man nøiagtigt beregne, hvad Skolen koster, maa man naturligviis enten sætte den laveste Gage for alle Lærerne i hver Klasse eller Gjennemsnitsgagen; saa kan man sige, hvad Skolen koster; thi det Øvrige maa falde paa den almindelige Skolefonds Regning. Skolen vil, efterat det store Antal Tripladser er blevet affkaffet, og efterat Lærernes Andeel i Skolepengene efterhaanden vil falde bort, i Tidens Løb kunne bære sig selv. Beregningen er ganske nøiagtigt opgjort, og de Herrer, der have Tvivl om dens Rigtighed, ville med største Letthed kunne overbevise sig derom ved at gjennemgaae de meddeelte Tal. Skolen vil alt-saa kunne bære sig selv, og der synes da ikke at være Grund til at lægge Haand paa en saa blomstrende Anstalt som denne Skole, der i den Grad, som Tilfældet er, har vundet Befolkningens Tillid. I finantſiel Henseende vil der i Virkeligheden Intet vindes ved at nedlægge Skolen, men der vil derved for en lang Aarrække bevirkes et betydeligt Tab for den almindelige Skolefond. Naar Skolen bliver